



## Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Hetes*

Cím: *Budapest jövője*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Osztályozás

Tárgy

*361.1*

Hely

Idő

*"1924"*

Személy

*Bm*

(Hely)

*1924. 12. 21.*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(C)

### Budapest jövője.

1. Egy B-listás állami tisztviselő felesége eredeti és szép lámpaernyőket készített. A kereskedő, akinek följánlotta, ugyan nem vette meg, de komisszióba vállalta és a kirakatába tette a lámpaernyőket. Ha elkelnek, akkor B-listáséknak jó karácsonyuk lesz, egyik este még színházba is mennek.

2. X. Annának, a Dalos Színház művésznőjének, három barátnője van, akiknek karácsonvi ajándékot illenék adnia. A művésznő megpillantja a kirakatban a lámpaernyőket és nagyon megörül nekik. Ha nem nagyon drágák, akkor megveszi.

3. Aranykoronában feltűnő olcsók voltak az ernyők, azonban papirkoronában, 0.0070¼ zürichi zárlat mellett, feltűnően drágák. A lámpaernyők tehát továbbra is a kirakatban maradnak, a művésznő pedig elszonyolodva vonul ki az üzletből.

4. Mert jó fizetése tulajdonképpen csak a színház egy-két kiváltságos tagjának van, a többieket ugyanesak vékonyan tartják. Az igazgató ur ugyan elhatározta már, hogy karácsonyra emelni fogja a gázsikat, mivel azonban a színháza ujabban üres nézőtér előtt játszik, egyelőre nem valósíthatja meg dicséretes szándékát.

5. Tehát: B-listások nem mehetnek színházba, mert a művésznő nem vette meg a lámpaernyőket; a művésznő nem vehette meg az ernyőket, mert az igazgató ur nem emeli a fizetését; az igazgató ur nem emelheti a fizetését, mert a B-listások nem mennek színházba.

6. Ez a furesa körforgás a trianoni Budapest képe. Már veszendőben a lendítő ereje, a gazdasági gépezet erőtlenül forog, az egymásba nyúló fogaskerekek már alig tudják egymást megmozdítani.

7. Hol van a menekülés? Hol a jövő? Hol a magyar erő? Nézzétek a tanulóifjakat, akik a megszállott vidékekről jöttek Budapestre. Ezer-számra élnek itt, a pestiek mulatozásaitól és pártiharcaitól távol. Komor és szívós munkában építik a magyar jövőt. Nekik csak egy céljuk van, abban reménykednek, azért imádkoznak, annak dolgoznak. Ha valóvá válik az, amit ők akarnak, akkor megmenekül Budapest is.

8. Ismerek közülök olyant, aki egy szomszédos hatalom gyűlöletes tiszti egyenruhájában szökött át a határon. Van köztük, aki

csendőrök sortüze mellett uszta át a határfolyót. Valamennyi bátor, valamennyi szorgalmas és valamennyi szegény.

9. Jaj de milyen szegények! Cementpadlós barrakban, fűtetlen szobában tanulnak, vékony kabátban járnak az egyetemre, a kávéházat, Bukovay Abszenciusz hajdani főhadiszállását, ők csak az ablakon keresztül ismerik. A hideget még állnak, de a rossz táplálkozást megsínyli ifju testük. Itt, a fényes üzletek, a száguldo autók, a pazarul öltözködő emberek városában a magyarság jövője és reménye kétségbeesetten harcol a fekete nyomorral.

10. Ennek a harcnak eredményétől függ, fenn tudjuk-e tartani az öt országba szétszórt nemzet kulturális egységét. Pedig ez az egység az élet, a jobb jövő reménye. Nem a tanulóifjak életéről van szó, — ha ők kidőlnek a harcban, akkor csak a magyarságuk vész oda, — de Budapest városa, a test nélkül maradt fej, a budapesti ember, a kereskedő, a szinigazgató a B-listás, az én életemről; a te életedről, mindenki életéről.

\*

Baró Perényi Zsigmond a Magyar Nemzeti Szövetség nevében azt az ötletet veti föl, hogy az ujesztendei jókivánatokra szánt pénzt — a levelek és bélyegek árát — adjuk a nyomorgó egyetemi hallgatónak. A pénzt átveszi a Magyar Nemzeti Szövetség — Budapest, Gerlóczy-utca 11.

Hetes.